

Van: Reidar Plokker, voorzitter Wijkraad Liskwartier

Aan: Voorzitter en leden commissie BWB

Re: “Het beste plan voor de wijk” (21bb013856)

Geachte voorzitter, geachte leden,

Met belangstelling heb ik kennisgenomen van de antwoorden van het college op vragen gesteld door de gemeenteraad (21bb013856) inzake “het beste plan voor de wijk”. Het genoemde pand aan de Bergselaan 186A is helaas in menig opzicht exemplarisch voor de manier waarop de gemeente met haar vastgoed om pleegt te gaan.

In 2015 schreef ik namens een groep bezorgde bewoners de burgemeester aan over de shisha lounge die aldaar gevestigd was omdat voor de deur van het pand iemand was neergeschoten. Het pand was meestal opvallend leeg. Op gezette tijden stonden er echter een stel auto's op de stoep of de openbare weg, waarvan de motoren bleven draaien en de eigenaren druk met elkaar voor het pand in overleg gingen. In een overleg tussen bewoners, politie en gebiedsambtenaren bleek niemand van de ambtenaren te weten dat het pand eigendom was van de gemeente. Ik had dat zelf simpelweg bij het kadaster nagevraagd. Aan de situatie gebeurde echter niks. Totdat de huurder uit zichzelf vertrok. De gemeente besloot vervolgens geen nieuwe huurder aan te nemen en het pand simpelweg leeg te laten staan. Het pand verloederde zienderogen.

Na installatie van de wijkraad in 2018 namen wij het pand op in ons wijkplan. Wij wilden graag dat het karakteristieke pand snel weer een publieke bestemming zou krijgen. Ondanks inspanningen van het wijkmanagement bleek het héél moeilijk om te achterhalen waarom de gemeente het pand zo lang leeg liet staan en verwaarloosde. Na lang aandringen van de wijkraad werd vervolgens (kennelijk) besloten in ieder geval de leegstand aan te pakken. Mw. Ketterings deed daarmee haar intrede. Zij gaf aan dat het pand langzaam aan van ellende uit elkaar viel. De wijkraad bleef daarom aandringen op een spoedige, openbare, transparante verkoop van het pand, met behoud van de publieke functie. Deze leek ons het beste gewaarborgd met een horecabestemming, die wij ook lieten vastleggen in het horecagebiedsplan. Van de gemeente hoorden wij vervolgens niets.

Enige dagen geleden meldde mw. Ketterings mij dat het pand te koop stond. Het bleek dat BRIQ makelaars de opdracht had gekregen om een zestal panden – individueel of als pakket – te koop aan te bieden. Het ging om een zestal panden in het Liskwartier, waarvan nog eens één al jaren een lelijk bouwval vormt in de wijk. In eerste instantie bleek dit aanbod enkel te zijn gemaild aan “relaties” van BRIQ. Na enkele verscheen op de site van BRIQ een omsluitend aanbod van “individuele plintverkoop in Rotterdam Noord” zonder vermelding van adressen. Deze zijn alleen beschikbaar als men het procesdocument tekent.

De gemeente stelt o.a. in haar antwoord:

“De Bergselaan wordt, net als het meeste vastgoed van de gemeente, openbaar en transparant verkocht. Dit doen we om zoveel mogelijk verschillende doelgroepen een kans te bieden op de aankoop van een gemeentelijk pand.” En verder: “Het verkoopproces bij een dergelijk pand is voor eenieder op dezelfde manier ingericht. Wij hebben als gemeente Rotterdam de spelregels rondom de verkoop vastgelegd in de Kadernota Vastgoed. Zo is voor iedereen duidelijk hoe het verkoopproces in elkaar steekt. We zijn hiermee transparant en bieden iedereen dezelfde kansen.”

Ik moet constateren dat ik een andere interpretatie heb van wat “open en transparant” is. Niemand; geen enkele persoon of ondernemer in de wijk is op dit moment op de hoogte van de mogelijkheid om één of alle van deze zes panden te kopen. Als het mij niet door mw. Ketterings verteld was had ik ook nu nog niet geweten. De mogelijkheid te bieden eindigt daarentegen al op 3 december a.s. Specifiek ten aanzien van het pand 186A lijkt het mij verder toch vrij duidelijk dat de wijkraad Liskwartier deze informatie op prijs had gesteld.

Al met al moet ik zeggen dat ik diep teleurgesteld ben in de gemeente Rotterdam. De heer Van Der Velde vraagt zich af of “de casus Bergselaan 186a exemplarisch is voor de verkoop van gemeentelijk vastgoed.” Ik ben bang dat dit het geval is. Als de gemeente zo graag wil dat de “wijk aan zet” komt dan heeft het op dit vlak nog een lange weg te gaan. Het “beste plan voor de wijk” valt moeilijk te maken als elke poging tot invloed van bewoners stelselmatig wordt ondermijnd.

Ik wens u veel succes met u beraadslaging!

Met vriendelijke groet,

Reidar Plokker